

կայն գիրերը Յակոբ Զուղայեցի կաթողիկոսին չհասան։ Ղազարի կողմնակիցները ձերբակալել տուին թղթատարները Նիկոմիդիոյ ճամբուն վրայ, Պոլսոյ մերձակայ Գարթալ գիւղին մէջ։ Թղթատարները Եպարքոսին տեղակալին առջև հանուեցան, որ բարկութեամբ հարցուց անոնց, թէ ի՞նչ են իրենց տարած թուղթերը և ինչո՞ւ կը տանէին։ Այդ թուղթերուն մէջ գտնուեցաւ նաև Յովհաննէս Թիւթիւնճիի նուիրակութեան կոնդակը, զոր ան տուած էր Սինաս վրդ.ի՝ ետ աանելու համար կաթողիկոսին։ Եպարքոսին տեղակալը հրա տեսաւ կաթողիկոսական կնիքը, հարցուց թէ որո՞ւն է այս և ինչո՞ւ համար դրուած է. ապա ըսաւ բարկութեամբ, որ ինչո՞ւ ուրիշ տէրութենէ մը միւսուն կը բաժնուի մեր իշխանութեան տակ գտնուած երկիրներու մէջ (Չամչ. Գ. հտ. էջ 693-4), ինչ որ ցոյց կու տայ, թէ այն պայքարին մէջ որ Սիսի կողմնակիցները կը մղէին ընդդէմ էջմիածինի, գործածուած էր այն քսու ղէնքը, թէ Մայր Աթոռը օտար գործակալութիւն մըն էր։

Եպարքոսին տեղակալը՝ իբր լրտեսներ կը հրամայէ թղթատարները բանտարկել։ Տասը օր յետոյ 1000 զրուշ տուգանքով թէև արձակուեցան անոնք և գործն ալ խափանուեցաւ (Չամչ. Գ. էջ 694), սակայն, իբր էջմիածինի կաթողիկոսին մարդը, Յովհաննէս Թիւթիւնճիի դիրքն ալ վտանգուեցաւ կառավարութեան առջև։

Ասիկա իբր թէ բաւական չըլլար, Յակոբ Զուղայեցի կաթողիկոս Պոլսոյ անցուղարձերը իմանալով, նամակներ գրեց իր Պոլսոյ ծանօթներուն, յայտնելով թէ ինք հաւան չէ Յովհաննէսի պատրիարքութեան և անոր ընթացքին։ Ասիկա առանց պաշտպանելու Ղազար